

[Ømann.]

dag over for et lovkompleks, som betyder en yderligere belastning på alle de berørte felter. Man kunne skrive som overskrift over denne lovgivning: ringe effekt, men stor administration.

Så indføres der også noget helt nyt. Man skal nu kunne forlange en skattegodtgørelse, en tilbagebetaling af tidligere skat, hvis man laver sig et underskud. Det gælder kun for selskaber, fordi der kom en advarende skrivelse fra finansministeriet om, at det kunne ikke lade sig gøre for private erhvervsdrivende, og mærkværdigvis respekterede man dette.

Der er jo noget om, at gamle skattelove er gode skattelove, og vi har haft en tendens til herinde bare for småtings skyld, for småformåls skyld, at lave om og lave om, og det er endnu mere ærgerligt at se det blive gjort, når man kan se, at den lovgivning, man laver, i og for sig ikke har de gode hensigter, man påstår den har. Hvordan kan man dog tro på, at disse håndører til erhvervslivet vil skabe øget aktivitet, vil skabe beskæftigelse, når man for øjeblikket kører med en 50 pct. overkapacitet? Hvordan kan man tro, når man i forvejen har masser af afskrivningsmuligheder, at det, erhvervslivet trygler om, er ekstra afskrivningsmuligheder, samtidig med at de må erkende, at deres indkomster er små, de indkomster, som fradragene skal ske i? Der er noget meget modstridende i argumenterne for denne lovgivning.

Der vil naturligvis ske det, som ekstra afskrivninger altid har forvoldt, nemlig en social omfordeling i en vis forstand, at de firmaer, de virksomheder, der har magt over tingene, naturligvis vil benytte lejligheden til at udskifte deres maskineri og deres driftsmidler i det hele taget, når de i en kort årrække får en ekstra afskrivningsmulighed, mens de, der er i nød, de, som vi virkelig havde brug for skulle investere, sætte arbejde i gang og etablere arbejdspladser, naturligvis ikke har denne mulighed og denne magt.

Nu ser vi, at partiet venstre vil benytte lejligheden til at gå endnu længere, til at forøge afskrivningerne på længere sigt og afskrivningsvilkårene i det hele taget. Som sagt er der masser af afskrivningsmuligheder, og jeg tror, der er mange brancher,

hvor man ikke orker at udnytte de afskrivningsmuligheder, der allerede findes.

Det ville altså være ønskeligt med en bedre kontakt mellem den gode vilje og den effekt, som lovgivningen har. Det ville være ønskeligt i en tid med arbejdsløshed, at man vendte ørene lidt mere omhyggeligt, fordi der er kun småpenge til at lave beskæftigelsesmæssige foranstaltninger for. Her laver man altså en lovgivning, som på papiret vel koster 300-400 mill. kr. Jeg vil mene, at det er at smide pengene ud ad vinduet. Vi agter at stemme imod samtlige disse lovforslag ved tredje behandling.

Arne Bjerregaard (KrF):

Må jeg sige til den sidste ærede taler, at hvis disse love ikke har nogen værdi for erhvervslivet, vil det sådan set ikke koste samfundet en øre, for kan man ikke udnytte de afskrivningsmuligheder, der er i disse love, kan der naturligvis ikke blive et mindre beskatningsgrundlag, så jeg kan ikke se andet, end at hvis man regner med, at de virker, koster de noget, virker de ikke, koster de ikke én øre for samfundet.

Som det allerede er sagt, lå der i skatte- og afgiftsudvalget en række forslag, som havde til hensigt at hjælpe erhvervslivet både med hensyn til investeringer, henlæggelser og afskrivning. Vi har fra kristeligt folkepartis side hele tiden sagt, at vi ønsker at ophjælpe erhvervslivet, fordi vi konstaterer som så mange andre, at kun et vel virkende erhvervsliv er med til at skabe den fulde beskæftigelse, er med til at skabe et udviklet samfund, et samfund i fremgang. Stagnerer vort erhvervsliv, går det også tilbage på alle mulige andre områder.

Derfor er vi gået ind i, mener jeg da, seriøse forhandlinger om at få gennemført nogle af disse lovforslag, som lå i skatte- og afgiftsudvalget. Alle var vel klar over, at vi ikke kunne få gennemført alle de lovforslag, som lå i skatte- og afgiftsudvalget, og derfor måtte vi koncentrere os om nogle enkelte, og vi har så prøvet på at gå ind i disse seriøse forhandlinger og prøvet på at få vores synspunkter tilgodeset igennem gennemførelsen af visse lovforslag. Det er de lovforslag, som nu ligger her til behandling, som vi mener vi har haft indflydelse på, og som vi gerne tør vedkende os, ikke som noget,